

Corăbiile

Marin Mihalache

Se-ntorc corăbii cu motor
Pe mările de cositor.

Deși neînvînse parcă-s toate
Orbite de singurătate.

Nu are zarea loc de ele
Au plumb în pânțele grele.

Și-n pântec nu-i Iona-ascuns
Ci codul morții nepătruns.

Și din străfunduri de sub mare
Aduc otravă, nu licoare

Puteri peste măsura firii
Din urâciunea pustiirii.

Cu-o vorbă pot, doar cu-n cuvânt
Să stingă viața pe pământ

Să surpe tot ce e sub soare
Clădit cu trudă și sudoare.

În lacuri de argint sticloase
Pot să ridice munți de oase.

Noi așteptam la mal să vină
Corăbiile de lumină.